

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2009-2010

Nr. 8

INTEGRAAL VERSLAG

VERGADERING VAN WOENSDAG 10 FEBRUARI 2010

OCHTENDVERGADERING

INHOUD

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN.....	249
SAMENGEVOEGDE INTERPELLATIES (R.v.O., art. 62,8).....	249
van mevrouw Elke Roex tot mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin, Media en Patrimonium, betreffende de evaluatie van het lokaal sociaal beleid	
van mevrouw Elke Van den Brandt tot mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin, Media en Patrimonium, betreffende de evaluatie van het lokaal sociaal beleid	
<i>Sprekers: mevrouwen Elke Roex, Elke Van den Brandt en Brigitte Grouwels, collegelid</i>	
VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 60).....	253
van mevrouw Annemie Maes aan mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin, Media en Patrimonium, betreffende het Nederlandstalig Brussels medialandschap	

ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O., art. 61)	255
<p>van mevrouw Elke Roex aan mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin, Media en Patrimonium, betreffende de uitspraken van minister Evelyne Huytebroeck in Mise au Point omtrent het preventieve en het repressieve luik bij de aanpak van jeugdcriminaliteit</p>	
INTERPELLATIE (R.v.O., art. 62)	258
<p>van de heer Paul De Ridder tot de heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting in verband met het masterplan secundair onderwijs in Brussel</p> <p><i>Sprekers: de heren Paul De Ridder, Dominiek Lootens-Stael, mevrouwen Bianca Debaets, Elke Van den Brandt en de heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter</i></p>	
VRAGEN (R.v.O., art. 59).....	264
<p>van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting, betreffende het Bednetproject in het Brussels Nederlandstalig Onderwijs</p> <p>van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting, betreffende het schoolverzuim in Brussel</p>	
ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O., art. 61)	266
<p>van de heer Herman Mennekens aan de heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting, over het tekort bij de Nederlandse taallessen</p> <p>van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Vorming en Begroting, betreffende het inschrijfbeleid voor het Nederlandstalig onderwijs</p>	

Vergadering van woensdag 10 februari 2010

OCHTENDVERGADERING

– De vergadering wordt om 10u40 geopend.

Voorzitter: mevrouw Carla Dejonghe

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter.- Omwille van een vergadering met de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op het kabinet van eerste minister Yves Leterme, wordt voorgesteld om eerst alle vragen aan collegelid Brigitte Grouwels te behandelen. Vervolgens komen de vragen aan collegevoorzitter Jean-Luc Vanraes aan bod. (*Instemming*)

SAMENGEVOEGDE INTERPELLATIES (R.v.O., art. 62,8)

INTERPELLATIE VAN MEVROUW ELKE ROEX TOT MEVROUW BRIGITTE GROUWELS, COLLEGELID BEVOEGD VOOR WELZIJN, GEZONDHEID, GEZIN, MEDIA EN PATRIMONIUM, betreffende de evaluatie van het lokaal sociaal beleid

INTERPELLATIE VAN MEVROUW ELKE VAN DEN BRANDT TOT MEVROUW BRIGITTE GROUWELS, COLLEGELID BEVOEGD VOOR WELZIJN, GEZONDHEID, GEZIN, MEDIA EN PATRIMONIUM, betreffende de evaluatie van het lokaal sociaal beleid

Mevrouw Elke Roex.- In het regeerakkoord van de VGC wordt een evaluatie en bijsturing aangekondigd van de implementatie van het lokaal sociaal beleid in Brussel. Tijdens de plenaire vergadering van 20 november 2009 heb ik collegelid Brigitte Grouwels hierover een aantal vragen gesteld. De VGC-administratie was op dat moment nog de evaluatie aan het voorbereiden. Het bevoegde collegelid zei toen wel “dat het uitdrukkelijk de bedoeling is dat de evaluatie en de bijsturing van het concept afgerond zouden worden in de loop van januari 2010”.

Als ik mij niet vergis, heeft de Brusselse Welzijnsraad (BWR) zijn werk dienaangaande gedaan en moet er nu door het collegelid een beslissing worden genomen. Op de vraag over de samenwerkingsproblemen tussen de OCMW's en de gemeenten heeft het collegelid geantwoord dat zij deze problemen absoluut wenst te bestrijden en dat het haar ambitie blijft om constructief met Brusselse gemeenten en OCMW's samen te werken. Zij sprak zelfs over het uitwerken van een actieplan samen met de Vlaamse schepenen.

Het collegelid heeft vanochtend in de conferentie van Vlaamse schepenen en OCMW-voorzitters een document voorgelegd waarin wordt gesteld dat samenwerking met de OCMW's erg belangrijk is. Het is essentieel dat men Nederlandstalige mensen kan doorsturen naar Nederlandstalige diensten. Naar mijn mening moet men hen ook blijven doorsturen naar tweetalige diensten. Ik kan echter uit het document niet afleiden wat het collegelid van de Vlaamse schepenen verwacht en of zij reeds rechtstreeks contact heeft opgenomen met de OCMW-voorzitters. Ik denk dat de rechtstreekse samenwerking met hen ook binnen haar bevoegd-

Roex

heden valt. Op die manier is men niet afhankelijk van de Vlaamse schepenen om een link te maken.

Een aantal van mijn aanvullende vragen bleef tijdens de interpellatie van 20 november 2009 onbeantwoord. Het collegelid haalde als argument aan om eerst te wachten op de evaluatie in januari 2010. Ik zal zelf niet ingaan op de inhoud van de evaluatie, want ik zou van het collegelid willen vernemen welke elementen erin voorkwamen. Een debat hierover in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin zou op zijn plaats zijn. We zijn nu in februari 2010 en ik heb mijn vraag 2 weken uitgesteld opdat u de resultaten van de evaluatie kan bekendmaken.

Is de evaluatie van het lokaal sociaal beleid klaar? Wat zijn de conclusies? Kunnen wij een exemplaar van de evaluatie krijgen? Indien het collegelid zelf haar evaluatie nog niet klaar heeft, kunnen wij dan een exemplaar krijgen van de evaluatie van de BWR? Waar liggen de knelpunten? Waarover blijft men binnen het College of elders discussiëren?

Ik ga er vanuit dat een evaluatie nog geen beleidsbeslissingen inhoudt. De evaluatie op zich kan eigenlijk geen onderwerp van discussie zijn binnen het College. Ik vermoed dan ook dat het collegelid ons de resultaten van de evaluatie vandaag kan meedelen.

Heeft het College reeds stappen ondernomen om de samenwerking met de gemeenten en de OCMW's te verbeteren? Ik verwijs daarbij naar mijn vraag over het leggen van rechtstreekse contacten met de OCMW-voorzitters.

Heeft het College stappen ondernomen om met de Vlaamse schepenen een actieplan uit te werken? Ik denk dat daarop deze ochtend een antwoord kwam. Misschien heeft dit te maken met het uitstel van 2 weken? Alleszins stel ik vast dat er plots wel contact wordt gelegd nadat er een vraag werd gesteld.

Mevrouw Elke Van den Brandt.- Ik wil mevrouw Elk Roex even melden dat het niet op vraag van collegelid Brigitte Grouwels is dat haar interpellatie werd uitgesteld, maar wel op vraag van het Uit-

gebreed Bureau. (*Protest van mevrouw Elke Roex*) Het leek mij op dat moment interessanter om de interpellatie uit te stellen. De partij van mevrouw Roex was ook aanwezig op de vergadering van het Uitgebreed Bureau. (*Onderbrekingen door de heer Fouad Ahidar*)

De voorzitter.- Mevrouw Van den Brandt, gelieve aan uw interpellatie te beginnen. Meneer Ahidar, we zullen dit op een ander moment en een andere plaats uitpraten.

Mevrouw Elke Van den Brandt.- Ik hoop dat we vandaag een resultaat van de evaluatie kunnen krijgen. Het regeerakkoord bepaalt dat het lokaal sociaal beleid, dat 5 jaar geleden in werking trad, grondig moet worden geëvalueerd. Zowel het concept als de eerste resultaten moeten daarbij aan bod komen. Het werkveld zelf is hiervoor vragende partij. De nood aan een lokaal gekend en verankerd sociaal beleid is groot. De formule van een enig loket is aantrekkelijk, maar in de praktijk is er een aantal problemen en blijkt het moeilijk waar te maken op het terrein.

De belangrijkste knelpunten voor een laagdrempelig sociaal infopunt, die we reeds eerder hebben besproken, zijn vooral het gebrek aan middelen, verankerd personeel en samenwerking met bicommunautaire en Franstalige actoren.

In de plenaire vergadering van 20 november 2009 stelde het collegelid dat het de ambitie is om constructief samen te werken met de Brusselse gemeenten en OCMW's. Zoals mevrouw Elke Roex al zei, blijkt uit de verslagen dat er inderdaad met de lokale actoren contact werd opgenomen. Dit is een van de belangrijkste problemen van de Nederlandstalige initiatieven, of het nu gaat om thuiszorg, lokale dienstencentra of klusjesdiensten voor senioren. Er is nood aan een directe lijn met de meest gekende en laagdrempelige diensten, met name de gemeenten en OCMW's. De intentie om samen met de Vlaamse schepenen te werken aan een actieplan is zeer positief, maar ik denk dat het niet evident is. We weten allemaal dat de invloed van onze Vlaamse schepenen in Brussel begrensd is. Plannen moeten ook haalbaar zijn.

Van den Brandt

In november 2009 antwoordde het collegelid dat de VGC zowel op het niveau van de kabinetten als van de administratie werkte aan een evaluatie. Ook de BWR en de beide Brusselse CAW's worden hierbij betrokken. De BWR lijkt me een evidente partner, aangezien hij de vertaling van het Vlaams decreet lokaal sociaal beleid naar de Brusselse context verzorgde, wat allesbehalve een evidente opdracht was. De CAW's spelen op dit moment een belangrijke rol in de werking van de Sociale Infopunten (SIP). Ik hoop dat in de evaluatie ook meer lokale vzw's, die ook belangrijk zijn voor de goede werking, aan bod komen. Het collegelid vermeldde dat er een evaluatie zou komen in januari 2010. Ik neem aan dat er een bepaalde procedure moet worden doorlopen vooraleer de evaluatie wordt bekendgemaakt. Wanneer kunnen wij de evaluatie inkijken?

Misschien kan het collegelid bepaalde zaken uit de evaluatie toelichten? In het verslag van de conferentie van Vlaamse schepenen lees ik dat het principe van de loketfunctie misschien wordt verlaten. Er zou meer worden nagedacht over 'netwerking'. Wat zijn de belangrijkste conclusies en welke bijstellingen worden overwogen?

Zijn de SIP's voldoende bekend? Hoeveel bezoekers werden er geholpen en welk profiel hadden zij? Wat betekent dit voor de werkdruk op de deelnemende vzw's? Welke, al dan niet succesvolle, contacten waren er met bicommunautaire en Frans-talige organisaties? Wat gebeurt er met de oorspronkelijke plannen om te komen tot 9 zones met een zonecoördinator en een *back office*-functie?

Werden deze conclusies en mogelijke bijstellingen ook met de Vlaamse minister van Welzijn besproken?

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Het doet mij veel plezier om te zien dat het lokaal sociaal beleid een belangrijk aandachtspunt is in de Raad en dat er nieuwsgierigheid is naar hoe het beleid zal worden ontwikkeld. Ik begrijp dat men de aangekondigde evoluties van nabij wilt opvolgen. Vandaag kan ik al een aantal concrete vragen beantwoorden, maar andere jammer genoeg nog niet. Ik zou dan ook willen suggereren dat dit onderwerp in

de nabije toekomst uitgebreid wordt besproken in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

Zoals terecht werd gesteld in beide interpellaties kondigt het VGC-akkoord van juli 2009 een evaluatie aan van het huidige concept lokaal sociaal beleid. Ik citeer: "Na vijf jaar dringt een grondige evaluatie van het concept (ontwikkeld door de BWR) en van de eerste resultaten van dit lokaal sociaal beleid zich op. Het betrokken werkveld is zelf vragende partij voor een sterkere, duidelijke en volwaardige invulling van de regiefunctie van de VGC. Het is met andere woorden aangewezen dat de VGC, uiteraard in samenspraak met de Vlaamse Gemeenschap en andere relevante actoren, initiatief neemt om duidelijk en ondubbelzinnig te bepalen wat de doelstellingen van het lokaal sociaal beleid in Brussel zijn, hoe de VGC deze doelstellingen wenst te bereiken, en welke investeringen er eventueel zullen zijn om deze doelstellingen te bereiken."

In februari 2010 staat het College op het punt om dit deel van het VGC-akkoord volledig uit te voeren, zoals ik eerder heb aangekondigd. Jammer genoeg komen de vragen nog iets te vroeg, maar dat heeft ook te maken met de frequentie van de bijeenkomsten van het College. Op de bijeenkomst van het College van 25 februari 2010 zal ik een voltooide nota rond lokaal sociaal beleid ter goedkeuring voorleggen. Deze nota bevat een eerlijke evaluatie en een voorstel tot bijsturing van het lokaal sociaal beleid in Brussel. Zij werd opgesteld door een werkgroep met vertegenwoordigers van de VGC-administratie, de Vlaamse administratie, de CAW's Mozaïek en Archipel, de BWR en beide bevoegde ministers, Jo Vandeuren - Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gezin - en ikzelf. Deze uiteindelijke nota wordt als ultiem resultaat van de besprekingen gedragen door alle leden van deze werkgroep.

Omwille van praktische redenen hoop ik dat men zal begrijpen dat ik de bestaande goede relaties met de andere collegeleden niet in het gedrang wil brengen door hier eenzijdig de volledige nota voor te stellen als een voldongen feit. In deze nota werd reeds veel tijd en moeite gestoken door heel wat mensen en ik wil het resultaat van deze inspanningen dan ook niet op het spel zetten door de correcte

Grouwels

procedure niet na te leven. Ik zal deze nota eerst voorstellen en verdedigen op de bijeenkomst van het College van 25 februari 2010. Indien zij goedgekeurd en gedragen wordt door het voltallige VGC-College – waar ik graag van wil uitgaan – ben ik uiteraard bereid om de volledige inhoud tot in het kleinste detail toe te lichten aan de raadsleden van de VGC. Als de collegeleden akkoord gaan met de nota, zal ik ervoor zorgen dat de raadsleden deze zo snel mogelijk ontvangen.

Een aantal van de zeer gerichte vragen kan ik vandaag al wel beantwoorden. Zo was er een vraag van mevrouw Elke Van den Brandt inzake de naam-bekendheid van de SIP's. Deze is relatief beperkt vanwege de bewuste keuze in het verleden om geen ruime bekendmakingcampagne te lanceren tot de SIP's sterk genoeg stonden.

Met betrekking tot het aantal bezoekers in de SIP's en hun profiel kan ik melden dat het SIP in de zone Etterbeek - Elsene in 2009 171 hulpvragen kreeg. In totaal stelden 103 vrouwen en 66 mannen een vraag, verspreid over alle leeftijdsgroepen. De grote meerderheid van de hulpvragers in deze zone heeft een vervangingsinkomen. Het SIP in Ganshoren – Jette - Sint-Agatha-Berchem ontving in 2009 36 hulpvragen. Zij werden gesteld door 27 vrouwen en 8 mannen, waarvan de meeste senioren waren. Ook hier leefde de overgrote meerderheid van de hulpvragers van een vervangingsinkomen. Het SIP in Schaarbeek - Sint-Joost-ten-Node - Evere ontving in 2009 42 hulpvragen. Zij kwamen van 25 vrouwen en 16 mannen. Eén vraag werd anoniem ingediend. De hulpvragers waren hier goed gespreid over alle leeftijdscategorieën, alleen jongeren blijven ondervertegenwoordigd. Ook hier leefde de overgrote meerderheid van de hulpvragers van een vervangingsinkomen.

Ik wil verder ingaan op de vragen van mevrouw Elke Roex aangaande de contacten met de andere niveaus. Er waren in 2009 wel degelijk veelbelovende contacten met bicommunautaire en Franstalige organisaties in Sint-Jans-Molenbeek, Anderlecht, Schaarbeek en Sint-Gillis. Ik hoop in de toekomst deze contacten verder te kunnen uitbouwen.

Wat uw vraag over de contacten met de Vlaamse schepenen betreft, hebt u gelijk. Ik heb vanmorgen nog overleg gehad met de Vlaamse schepenen. Het spreekt voor zich dat er ook het lokaal sociaal beleid en de samenwerking met de lokale besturen en OCMW's op de agenda stonden. Van zodra we onze opties voor de toekomst op het vlak van het lokaal sociaal beleid hebben vastgelegd, zullen we dat laten weten. Ik heb in ieder geval de vraag gesteld om nauw met de lokale besturen samen te werken wat sociale voorzieningen en laagdrempeligheid betreft.

Ik heb ook de vraag gesteld of de VGC de gemeenten over de Vlaamse mogelijkheden kan informeren. Ik ben er niet altijd van overtuigd dat er slechte wil in het spel is. Bij OCMW's en in de gemeenten kennen de betrokken ambtenaren de Vlaamse regelgeving onvoldoende. Men weet gemakkelijker wat er aan Franstalige kant leeft. We moeten zelf een inspanning leveren om de gemeenten te informeren en ons beleid onder hun aandacht te brengen.

We moeten inderdaad niet alleen via de Vlaamse schepenen en OCMW-voorzitters werken, maar ook met de bevoegde schepenen op lokaal vlak. Dat proberen we hier en daar al, maar de Vlaamse schepenen bieden een zeer goede toegangspoort voor dat lokale beleid. Ik heb contact gehad met de conferentie van OCMW-voorzitters vanuit mijn bevoegdheid in de GGC. Daar heb ik ook al de kans gehad om de voorzitters attent te maken op het feit dat er ook een Vlaams beleid is in Brussel. Men wilde namelijk veel aandacht schenken aan het Franstalige beleid op het vlak van jeugdwelzijn. Ik heb gezegd dat daarover ook aan Vlaamse kant regelingen bestaan en ik daar graag een uiteenzetting wil over geven.

Ik stel voor dat van zodra de oefening in het College is gemaakt, we de Raad informeren en we een grondig debat houden, bijvoorbeeld in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

Mevrouw Elke Roex. - Ik heb nog wat opmerkingen. Ik wil de discussie nu niet ten gronde voeren. Het Uitgebreid Bureau oordeelt over de ontvankelijkheid van de vragen, zeker niet over de opportuniteit ervan. Het al dan niet klaarliggen, betreft de oppor-

Roex

tuniteit. We hebben onze goede wil getoond en de vraag twee weken uitgesteld, maar ik wijs erop dat het Reglement van Orde bepaalt dat men bij een interpellatie kan aansluiten en dat men daarvoor zelf geen interpellatie moet indienen. Ik stel dus voor om de oppositie haar werk te laten doen want zoals u weet ‘the opposition has to oppose’.

Voorts leid ik uit het antwoord af dat het collegelid nog geen contact heeft opgenomen met de OCMW-voorzitters over het lokaal sociaal beleid. Het collegelid herhaalt de stelling die zij de vorige keer al naar voor heeft gebracht, met name dat er heel veel contacten zijn geweest vorig jaar. Ik weet dat er toen goed werk werd afgeleverd, maar ik heb bij mijn vorige interpellatie al gezegd dat ik van oordeel ben dat de overheden nu eenmaal onder elkaar afspraken moeten maken en dat dit tot de taken en verantwoordelijkheden van het collegelid behoort. Ik stel vast dat zij dat nog altijd niet heeft gedaan.

Wat de Vlaamse schepenen betreft, moet het collegelid duidelijk stellen welke verwachtingen zij koestert. Een paar foldertjes ergens neerleggen zal niet volstaan. We moeten duidelijke vragen en antwoorden aan de Vlaamse schepenen bieden anders zullen ze ook niet vooruit geraken. Het collegelid moet een akkoord afsluiten met haar Franstalige collega's in de Cocof en de GGC en ook rechtstreeks met de gemeenten dialogeren, niet via het relais van de BWR.

De evaluatie komt op de collegevergadering van 25 februari 2010. De Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin – waarvan ik de samenkomst had gevraagd, maar die op vraag van de meerderheid is uitgesteld – zal doorgaan op 17 maart 2010. Dat biedt ons de nodige tijd om de documenten te verzamelen en te verspreiden. We kunnen de evaluatie daar bespreken. Ik had ook graag de actoren van het terrein aan het woord gehoord. Ik zal de andere partijen ook voorstellen om de BWR op de commissievergadering uit te nodigen.

Mevrouw Elke Van den Brandt.- Ik hoop dat we inderdaad op 17 maart 2010 een debat kunnen voeren, op de daartoe geschikte plaats. Het is toch niet onredelijk om over een studie die eind januari werd

afgerond, in februari te interpellieren. Het feit dat ik een interpellatie indien kan de oppositie als een steun zien, niet als een bedreiging.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Er zijn ook nog andere mensen bij betrokken.

Ik hoop dat de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin op 17 maart 2010 kan vergaderen over een nota en een beleidsoptie, die door het hele college worden gedragen. Het werk is goed voorbereid en ik hoop dat het in een zitting kan afgewerkt worden. Ik zal na het College de Raad zo spoedig mogelijk informeren of het werk klaar is en of 17 maart 2010 een goede datum is. Ik zal de datum al in mijn agenda blokkeren en hoop dat de vergadering ook effectief kan plaatsvinden.

Mevrouw Elke Roex.- Ik dank het collegelid voor de bijkomende informatie, maar ben niet van plan bij de pakken te blijven zitten als de beslissing van het VGC-College over de evaluatie uitblijft. In dat geval zal ik aan de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin voorstellen om de evaluatie van de BWR, die in april of mei 2009 is ingediend, bij de VGC-administratie of op het kabinet van het collegelid, alvast te bespreken. Op basis daarvan zullen we zeker over voldoende gegevens beschikken om zelf een tussentijdse evaluatie te houden. Het is de taak van de Raad om dergelijke evaluaties op te volgen en ik zal dat alvast met veel interesse doen.

- *Het incident is gesloten.*

VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 60)

Het Nederlandstalig Brussels medialandschap

Mevrouw Annemie Maes.- Zowel het VGC-regeerakkoord als de beleidsnota van de Vlaamse minister bevoegd voor Brussel bevatten een paragraaf over samenwerking tussen de Brusselse Nederlandstalige media. Hoe ver deze samenwerking moet gaan is echter niet helemaal duidelijk.

In ons eigen VGC-regeerakkoord staat dat we “wensen samenwerking en onderlinge synergie te bevorderen, zonder afbreuk te doen aan de eigenheid van de verschillende media.” De beleidsnota

Maes

Brussel van de bevoegde Vlaamse minister gaat een stapje verder: “De crossmediale samenwerking tussen de vier mediapartners wordt organisatorisch, bestuurlijk en inhoudelijk versterkt in een Vlaams-Brussels Mediaplatform. De ontwikkeling van dat platform moet leiden tot een logistieke en inhoudelijke versterking van de vier mediapartners, een grotere specialisatie op het vlak van politieke en maatschappelijk-culturele berichtgeving, een beter bereik en een efficiëntere en directere zakelijke aansturing.” En er wordt nog aan toegevoegd: “...de verschillende media behouden bij deze samenwerkingsoperatie wel hun eigen merk en mediums specifieke werking”, maar ik heb toch de indruk dat het niveau van integratie bij de Vlaamse minister hier hoger ligt dan wat er in ons eigen VGC-regeerakkoord staat.

Is het debat al gaande op VGC- dan wel op Vlaams niveau? Gaat het hierbij om een zoektocht naar de meest opportune en efficiënte manier van samenwerken of gaat het debat verder? Verschilt de visie van het College in deze aangelegenheid van de visie van de bevoegde Vlaamse minister?

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- De crossmediale samenwerking is een actueel thema op beide beleidsniveaus. Mevrouw Maes heeft aangeduid wat er in beide regeerakkoorden staat en welke verschillende accenten ze bevatten. Er heeft hierover al een eerste overleg plaatsgegrepen tussen de beide overheden onderling en ook met de mediapartners.

De VGC ziet ook de voordelen van meer samenwerking, maar wenst het dossier grondig te onderzoeken. Wat zijn de schaal- en andere voordelen van een crossmediale samenwerking? Welke zijn de voorwaarden voor een geslaagde crossmediale samenwerking? We zien ook wat er nu aan het gebeuren is op het niveau van de VRT en in Nederland waar men zeer ver was gegaan en nu al stappen terugzet. Wij wensen grondig te bestuderen wat dat betekent op het niveau van de Vlaams-Brusselse media.

Zoals afgesproken tijdens het overleg, heb ik de administratie de opdracht gegeven om de moge-

lijkheden en de beperkingen op objectieve wijze te onderzoeken zodat we tot een gefundeerd oordeel over het crossmediale model kunnen komen. Het is in elk geval de bedoeling dat beide overheden in dit dossier in overleg met de mediapartners een consensus bereiken.

Het gaat in de eerste plaats inderdaad om de meest efficiënte wijze van samenwerken en de beste wijze om de effectiviteit van de Brusselse media te versterken zonder afbreuk te doen aan de eigenheid van de verschillende media, zoals in ons eigen regeerakkoord staat. Maar het gaat ook over de uitstraling van de Brusselse media en hun positionering op langere termijn. Het is ons streefdoel om tot een consensus met de Vlaamse minister voor Brusselse Aangelegenheden te komen.

Mevrouw Annemie Maes.- Ik dank het collegelid voor haar antwoord. Ik heb toch nog een vraag. Op een bepaald moment zal ze klaar zijn met de evaluatie. Maakt ze de evaluatie samen met de 4 mediapartners of enkel met de administratie? Denkt zij eraan om in een bepaalde fase de mediapartners erbij te betrekken? Naar mijn ervaring is het niet altijd evident om 4 verschillende soorten media te laten samenwerken omdat ze over een heel ander ritme en eigenheid beschikken. Het collegelid heeft het zelf ook aangehaald. Haar administratie bereidt alles wel voor, maar op een bepaald moment zou er dan toch een feedback vanuit de media worden ingelast. Zo kan bijvoorbeeld gewezen worden op de concrete gevaren die een administratie niet kan beoordelen omdat ze niet over de specifieke kennis daartoe beschikt. Gaat het collegelid erover waken dat de 4 mediapartners in dat verband hun zegje kunnen doen?

Collegelid Brigitte Grouwels.- Absoluut! Er wordt uiteraard met de 4 mediapartners gepraat. Men gaat na wat zij over hier allemaal over denken. De evaluatie en de afweging van de pro's en contra's van een dergelijk crossmediaal systeem zal door de administratie worden opgemaakt. Natuurlijk moeten al deze pro's en contra's eerst bij de desbetreffende media verzameld worden. Uiteraard vindt dit alles in zeer nauw overleg plaats.

- *Het incident is gesloten.*

ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O, art. 61)

De uitspraken van minister Evelyne Huytebroeck omtrent het preventieve en het repressieve luik bij de aanpak van jeugdcriminaliteit

Mevrouw Elke Roex.- Uit de discussies over veiligheid van de afgelopen weken lijkt, althans langs Nederlandstalige kant, een consensus te ontstaan. Jongeren in probleemsituaties die misdrijven plegen, moeten kordaat worden aangepakt en opgevangen.

Onder andere in Anderlecht werd afgesproken om over te gaan tot een zogenaamde 'nultolerantie'. Dit betekent dat de politie voortaan elke overtreding zal verbaliseren en het dossier, ter vervolging, doorstuurt naar het parket. De nultolerantie werd afgelopen weekend voor het eerst toegepast in Anderlecht en vrijwel meteen liep het fout. De politie van de zone Brussel-Zuid kon in Kuregem 3 minderjarige jongeren op heterdaad betrappen. In afwachting van het proces wilde het parket de jongeren laten plaatsen in een instelling. Wegens plaatsgebrek moest de jeugdrechter hen echter bijna onmiddellijk opnieuw vrijlaten.

Brussels minister Evelyne Huytebroeck, die in de Franstalige gemeenschapsregering ook bevoegd is voor jeugd en jeugdbeschermingsrecht, toonde zich hoogst verbaasd over deze gang van zaken. Volgens haar was er wel degelijk een aantal plaatsen beschikbaar. Verder vroeg ze zich luidop af of de minderjarigen in kwestie wel naar een instelling moesten. Het stoort minister Huytebroeck mateloos dat het debat zo zwart-wit verloopt. "Als er een vergrijp is, moet er snel vervolgd worden. Maar dat betekent niet dat men iedereen zo maar moet gaan opsluiten. Er zijn een dozijn andere mogelijkheden zoals begeleiding, gemeenschapsdienst en bemiddeling.," zo stelde ze.

De sp.a-fractie is het zeker niet oneens met dat standpunt. Ik vrees echter dat minister Huytebroeck hier een aantal zaken door elkaar haspelt. Als een minderjarige wordt opgepakt voor ernstige feiten, zoals sackjacking, moet de jeugdrechter de mogelijkheid hebben om, in afwachting van het proces, de jongere voorlopig te plaatsen. Op dat ogenblik is het immers ongehoord om de jongere terug de straat op te sturen.

Vervolgens moet het proces zo snel mogelijk op de feiten volgen. De straf moet bovendien streng maar vooral constructief zijn. Ik denk hierbij aan een

gemeenschapsdienst of een bemiddeling, al dan niet in combinatie met een plaatsing. De echte vraag, die minister Huytebroeck niet beantwoordt, is of er voldoende capaciteit was om de jongeren voorlopig te plaatsen.

Als een initiatief rond nultolerantie en een lik-op-stuk-beleid enige kans op slagen wil maken, is er, zowel op het niveau van het parket als in de voorlopige en definitieve fase van het proces, meer capaciteit nodig voor alle maatregelen waarin de jeugdbeschermingwet voorziet. Concreet denk ik hierbij aan: bemiddeling, ouderstage, alternatieve gerechtelijke maatregelen, plaatsing bij een pleeggezin, plaatsing in de psychiatrie, herstelgerechtelijk aanbod, gemeenschapsdienst en plaatsing in een open of gesloten gemeenschapsinstelling of in een federaal detentiecentrum. Men moet gewoon nagaan wat voor die jongere op dat ogenblik het beste is.

Naast het repressieve luik, moet men ook oog hebben voor preventie. Geen preventie zonder repressie en geen repressie zonder preventie. Het is van cruciaal belang dat de organisaties die een vrijetijds- of sociocultureel aanbod ontwikkelen in de probleemwijken, worden versterkt. Op dit vlak ligt er een grote verantwoordelijkheid bij het College.

Kan men een overzicht geven van het aantal plaatsen dat de Vlaamse Gemeenschap en de Federale Overheid ter beschikking houden van Brusselse minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd? Kan men dit doen per, in de jeugdbeschermingwet vigerende, maatregel? Bestaan er in de verschillende diensten wachtlijsten? Hoe lang zijn die wachtlijsten? Zijn er openstaande plaatsen waar jongeren, in afwachting van hun proces, onmiddellijk kunnen opgevangen worden? Kan men een inschatting maken van de gevolgen die de invoering van een nultolerantiebeleid met zich meebrengt voor de vraag naar opvang? Is men, met het oog op de uitwerking van een gezamenlijke strategie, het gesprek al aangegaan met de collega's uit de federale, de Vlaamse en de Franse gemeenschapsregering? Is men van plan om specifieke, bijkomende ondersteuning te geven aan de vrijetijds- en socioculturele wijkorganisaties die met jongeren werken?

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Mijn administratie beschikt momenteel niet over alle gevraagde gegevens. De gegevens werden intussen

Grouwels

echter opgevraagd en zullen zo snel mogelijk schriftelijk aan de Raad worden overgemaakt.

In afwachting kan ik alvast een en ander meedelen. Mijn administratie zal enkel cijfers kunnen bezorgen over voorzieningen uit de bijzondere jeugdzorg die erkend zijn door de Vlaamse Gemeenschap. De VGC heeft geen rechtstreekse toegang tot alle gegevens. Ook ik moet ze opvragen. Enkel de Vlaamse parlementsleden kunnen ze, langs Vlaamse zijde, rechtstreeks raadplegen. Over gegevens van de Franstalige Gemeenschap blijven we in het ongewisse. Misschien kan mevrouw Elke Roex haar invloed aanwenden zodat we ook aan die gegevens kunnen komen.

De school van de jongere is bepalend of hij of zij in de Nederlandstalige of Franstalige hulp terecht komt. Een rechter kan jongeren, die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, in verschillende werkvormen binnen de bijzondere jeugdzorg plaatsen. Deze delinquente jongeren kunnen terecht in residentiële voorzieningen en bij ambulante diensten zoals bijvoorbeeld Thuisbegeleiding. Verder zijn er ook diensten voor pleegzorg en diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling (HCA). Al deze diensten hebben een bepaalde capaciteit. Daarbij wordt echter geen onderscheid gemaakt tussen jongeren die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd (MOF'ers) en jongeren in een problematische opvoedingssituatie (POS'ers).

Er zijn inderdaad wachtlijsten voor voorzieningen in de bijzondere jeugdzorg. Deze wachtlijsten worden per gerechtelijk arrondissement en per soort voorziening bijgehouden. Voor de VGC gebeurt dit in het gerechtelijk arrondissement van Brussel én Halle-Vilvoorde. De wachtlijsten voor residentiële capaciteit zijn het langst. Een doorverwijzing naar een HCA-dienst moet redelijk snel kunnen gebeuren. In een dergelijke dienst zijn ondermeer gemeenschapsdiensten, leerprojecten en herstelbemiddeling vervat. In het Brussels hoofdstedelijk gewest is vooral de vzw Alba op dit terrein actief.

De Vlaamse Gemeenschap heeft 3 eigen gemeenschapsinstellingen. Dit zijn respectievelijk De Kem-

pen in Mol met 112 opvangplaatsen, De Zande in Ruiselede met 80 opvangplaatsen voor jongens en De Zande in Beernem met 40 opvangplaatsen voor meisjes. Al deze instellingen hebben zowel open als gesloten afdelingen. De federale overheid heeft een gesloten instelling De Grubbe in Everberg. In deze instelling beschikt de Vlaamse vleugel over 24 plaatsen. Recent kwam er ook in Tongeren een gesloten centrum bij. Binnen al deze voorzieningen zijn er geen specifieke plaatsen voorbehouden voor jongeren uit een welbepaalde provincie.

Mijn administratie beschikt op dit ogenblik niet over voldoende elementen om een inschatting te kunnen maken van de gevolgen van het *zero tolerance*-beleid voor de vraag naar bijzondere jeugdopvang. Het is immers nog te vroeg om al een dergelijke inschatting te kunnen maken. Uiteraard zal het interessant zijn om na te gaan of het *zero tolerance*-beleid effectief repercussies heeft teweeggebracht op het vlak van de opvang.

Op dit ogenblik zijn er ook geen gesprekken over opvangplaatsen met de collega's in de federale en Vlaamse regering. Evenmin vindt er overleg plaats met de Cocof of de Franstalige Gemeenschap om een gezamenlijke strategie af te spreken. De gesprekken met minister Evelyne Huytebroeck durven trouwens nogal eens stroef te verlopen, in die zin dat minister Huytebroeck verantwoordelijk is voor de Fransalige Gemeenschap en zij zich wat gestoord heeft aan de recent gevoerde discussies. Verder is zij de mening toegedaan dat men zich eigenlijk is gaan moeien met bevoegdheden die *in se* aan de Franstalige Gemeenschap toebehoren. Men heeft dit allemaal kunnen constateren tijdens de uitzending van *Mise au point* van afgelopen zondag.

De voorzitter.- Mag ik collegelid Brigitte Grouwels verzoeken om af te ronden?

Collegelid Brigitte Grouwels.- Ik wil toch nog even iets zeggen over het preventieve beleid. Dit is immers een beleidsonderdeel waar de VGC effectief kan in optreden.

Vanuit jongerenwelzijn worden door de VGC 3 welzijnsmedewerkers betoelaagd aan vzw D'Broej. Deze vzw biedt ondersteuning aan de Werking

Grouwels

Maatschappelijk Kwetsbare Jongeren (WMKJ's). De VGC betoelaagt verder sinds 2008 ook het project Actief van vzw Alba. Dit project heeft tot doel om samen met jongeren te zoeken naar een zinvolle vrijetijdsbesteding. Het uitgangspunt van het project is de vaststelling dat de rechtbank jongeren vaak voorwaarden oplegt op het vlak van vrijetijdsbesteding. Zo mogen ze bijvoorbeeld niet meer rondhangen op een plein. Aan deze voorwaarden wordt echter zelden of nooit het broodnodige begeleidingsaanbod gekoppeld. Vzw Alba wil met haar project deze lacune opvullen.

Ook buiten jongerenwelzijn bestaat er, zowel vanuit de Vlaamse Gemeenschap als vanuit de VGC, een divers vrijetijds- en sociocultureel aanbod dat zich specifiek richt op jongeren. Zo ontvangen, specifiek in Kuregem, binnen het beleidsdomein Gezin zowel Ket in Kuregem, een initiatief voor buitenschoolse opvang, als het Huis der Gezinnen, een initiatief van het INLOOP-team, subsidies. Deze subsidies zijn afkomstig van Kind&Gezin en, aanvullend, van de VGC.

Collegelid Bruno De Lille zal nu op zijn beurt ook nog een en ander toelichten.

De voorzitter.- Collegelid Brigitte Grouwels heeft haar collega wel heel weinig tijd gelaten om dit te doen. (*Glimlachjes*)

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Het spijt me verschrikkelijk. Ik had hiermee rekening moeten houden. In het beleidsdomein van collegelid Bruno De Lille gebeuren er op dit vlak echter ook heel wat interessante zaken.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Allereerst wil ik toch benadrukken dat de jeugdsector er niet is om de jeugd van de straat te houden. Niettemin is er nog altijd een aantal mensen van overtuigd dat de jeugdsector precies dit tot doel heeft. Eertijds werden er, weliswaar goedbedoelde, initiatieven in die zin ontplooid. Al deze initiatieven stierven echter een stille dood. Bijgevolg gaat men er nu van uit dat het jeugdwerk er in de eerste plaats is om kinderen en jongeren op een zinvolle manier te laten omgaan met hun vrije tijd. Verder moet jeugdwerk

ruimte creëren zodat jongeren sterker worden en zich creatief en sociaal kunnen ontwikkelen. Het is natuurlijk wel zo dat een aantal initiatieven werd ontwikkeld die vooral daarmee bezig zijn en zich speciaal richten op jongeren uit sociaal zwakkere milieus. Deze projecten zal de VGC uiteraard bijkomend ondersteunen.

Binnen de VGC beschouwt men het jeugdwerk als een keten. Cultuur en sport zijn hierin van cruciaal belang. *In se* probeert men handvaten te geven aan de kwetsbare jongeren. Op die manier kunnen ze ook in het onderwijs of op de arbeidsmarkt sterker in hun schoenen staan. Men moet hen er immers voor behoeden om in een negatieve spiraal terecht te komen.

Jeugdwerk werkt niet met eindtermen, maar gaat uit van de talenten en de intrinsieke kracht van jongeren. Op dit vlak kan de VGC zeker een meerwaarde bieden. De Werking voor Maatschappelijk Kwetsbare Jongeren (WMKJ's) werd daarnet al vermeld. Verder is er het gemeenschappelijke project rond welzijn. In dit project worden 3 welzijnswerkers betoelaagd door de VGC. In de toekomst zou de verzamelde expertise, die nu al verspreid wordt dankzij de fusie van de WMKJ's, in de bredere jeugdsector met nog veel meer mensen moeten gedeeld worden.

Deze fusieoperatie van de WMKJ's zal overigens nog verder gezet worden. Men gaat er immers vanuit dat dit een manier is om ervoor te zorgen dat er meer mensen vrijkomen om echt op het terrein te werken. Het aantal mensen dat zich bezig houdt met overheidstaken moet dalen. Op basis van een groot vrijetijdsonderzoek heeft men al een en ander geanalyseerd. De definitieve resultaten van dit onderzoek zullen echter pas in april 2010 bekend zijn. Op basis van een aantal omgevingsanalyses die, in samenwerking met de WMKJ's, werden opge maakt, zal men nagaan op welke manier men de werking van de WMKJ's eventueel kan uitbreiden.

Verder ondersteunt de VGC nog een aantal andere belangrijke projecten. Deze projecten willen ertoe bijdragen dat de jongeren zich weer meester maken van de stad. Men heeft een aantal onderzoeken uitgevoerd. Ik denk hierbij aan het boek *Identiteit en Interculturaliteit* van Bleri Lleshi. Deze auteur stelt

De Lille

dat heel wat jongeren uit sociaal zwakkere milieus kampen met ernstige identiteitsproblemen. Men moet al deze jongeren helpen en ervoor zorgen dat zij zich mede-eigenaar en verantwoordelijk voelen voor hun omgeving en de stad waarin ze wonen. De VGC doet dit ondermeer door een aantal projecten te steunen zoals bijvoorbeeld het project BINT van Chiro Brussel. Ook de WMKJ's startten al een aantal zaken op. In dit alles spelen de speelpleinen een cruciale rol. De VGC wil hen bij dit alles volop steunen. Eigenlijk wil de VGC een aantal positieve projecten en trajecten op maat, zoals bijvoorbeeld leiderschapsvorming voor jongeren uit kansengroepen, uitwerken.

Ook aan de gemeenschapscentra willen we vragen om die taak te vervullen. Zij moeten niet doen alsof zij daar buiten staan. Ze hebben een belangrijke rol te spelen.

Volgende week overleggen we met de kabinetten van Brussels minister Evelyne Huytebroeck en Vlaams minister Pascal Smet. Daarnaast is overleg gepland met de beleidsmedewerkers van Integrale Jeugdhulp regio Brussel van het Vlaams departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin met het oog op de verbetering van de informatiedoorstroming. De noodzakelijke initiatieven worden genomen om samen te werken met de andere niveaus.

Mevrouw Elke Roex.- Als er nog geen gesprekken werden gevoerd met de collega's uit de federale regering en de regeringen van de Vlaamse en Franse Gemeenschap dan is het nu tijd om het initiatief te nemen om een gezamenlijke strategie af te spreken. Ik had gedacht dat de vergadering met de federale eerste minister Yves Leterme daarover zou gaan, maar blijkbaar klopt dat niet. Dat stelt mij een beetje teleur.

Ik ben het eens met collegelid Bruno De Lille dat vrijetijdsorganisaties niet hun hele werking daarop kunnen afstemmen, maar het is wel belangrijk dat die wijken een goed aanbod van vrijetijdsbesteding en naschoolse opvang hebben. Daarom juist investeren we daarin. Ik ben er zeker van dat dit het goede moment is om die organisaties te versterken. Vorig jaar bleek dat een aantal organisa-

ties nog steeds financiële problemen had, zoals de vzw's Maks en Walhalla. Dit is het moment om aan hen een positief signaal te geven en te tonen dat we belang hechten aan hun werking in de wijken. Ik hoop dat het College dat signaal zal geven.

De samenwerking over het jeugdbeleid tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap is inderdaad zeer belangrijk. Er zou ook afgesproken zijn om een gezamenlijk jeugdbeleidsplan op te stellen. Staat dat ook in de beleidsnota's van Vlaams minister Pascal Smet en neemt hij ter zake ook initiatieven? Collegelid Brigitte Grouwels stelt mij toch wat teleur wanneer ze zegt dat ze momenteel niet met Brussels minister Evelyne Huytebroeck kan praten. Collegelid Bruno De Lille kan dit blijkbaar wel. Misschien kan er bemiddeld worden om de contacten te herstellen, zodat die samenwerking er alsnog kan komen, want dat is echt heel belangrijk voor onze stad.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Als mevrouw Elke Roex dat zo heeft begrepen, dan moet ik mij verkeerd hebben uitgedrukt. Ik heb alleen gezegd dat er op dit ogenblik een zekere stroefheid is in de contacten. Mevrouw Roex heeft natuurlijk volkomen gelijk dat wij in Brussel moeten samenwerken over deze kwestie, en ook met de Vlaamse en Franse Gemeenschap.

INTERPELLATIE (R.v.O. art. 62)

VAN DE HEER PAUL DE RIDDER TOT DE HEER JEAN-LUC VANRAES, COLLEGEVOORZITTER BEVOEGD VOOR ONDERWIJS, VORMING EN BEGROTING in verband met het masterplan secundair onderwijs in Brussel

De heer Paul De Ridder.- In de lente van 2007 organiseerde toenmalig Vlaams minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke met zijn Brusselse collega Guy Vanhengel de zogeheten rondetafelconferentie van het Brussels Nederlandstalig onderwijs. Toen bleek dat er toch een en ander schortte aan het secundair onderwijs.

Zo stelde men onder meer vast dat het aanbod nogal eenzijdig was. Het aanbod van opleidingen in

De Ridder

het ASO is namelijk te uitgebreid te gelijklopend, terwijl het aanbod van opleidingen in het TSO en BSO te beperkt is. Het aanbod zou ook beter afgestemd moeten worden op de arbeidsmarkt. Bovendien zijn er geen cijfers over leerlingen die vroegtijdig afhaken. Ook de overgang van het basis-onderwijs naar het secundair onderwijs is een pijnpunt. Het secundair onderwijs zou beter moeten samenwerken met Actiris en de VDAB.

Om al deze problemen op een coherente manier aan te pakken werd een masterplan voor het secundair onderwijs aangekondigd. Anderhalf jaar later stierf dit masterplan echter een stille dood. Ondertussen zijn we 2010 en is iedereen het er over eens dat we meer dan ooit moeten inzetten op scholing. Want enkel dan zijn jongeren optimaal gewapend om de arbeidsmarkt te betreden met kennis, niet met kalasjnikovs natuurlijk, want dat is maar een fait divers. Het vergt geen betoog dat ons onderwijs zoveel mogelijk afgestemd moet zijn op de noden van de arbeidsmarkt.

Hoeveel Nederlandstalige scholen zijn er in Brussel in het ASO, TSO, BSO en KSO? Hoe zijn die verspreid over Brussel? Hoeveel leerlingen zijn er in de verschillende instellingen ingeschreven? Het antwoord mag mij ook schriftelijk worden meegedeeld.

Tot slot wil ik nog even terugkomen op de rondetafelconferentie en het masterplan secundair onderwijs. In de conceptnota die na de rondetafelconferentie werd opgesteld lees ik het volgende: *“De vertegenwoordigers van het Vlaams secundair onderwijs in het Brussels hoofdstedelijk gewest werken, onder coördinatie van de VGC en in nauwe overleg met het Vlaams ministerie van Onderwijs en Vorming, een ‘masterplan onderwijsaanbod’ uit. Dit masterplan is gericht op uitbouw, bijsturing en differentiëring van het aanbod t.a.v. leemtes en de toeleiding naar de arbeidsmarkt (o.m. knelpuntberoepen) zowel in het Gewest als in de Vlaamse Rand. Het masterplan is een meerjarenplan en bevat duidelijke prioriteiten. De vooropgestelde aanpassingen inzake het verruimde aanbod worden binnen een realistisch tijdschema (voorstel : 5 jaar) geïmplementeerd. Er zal een protocolakkoord worden afgesloten tegen het einde van het schooljaar 2007-2008. De meest noodza-*

kelijke aanpassingen moeten op 1 september 2008 gebeuren. De VGC start het vooropgestelde overleg op en coördineert het geheel. De socio-economische actoren en verantwoordelijke overheden worden bij de voorbereiding ervan betrokken: Actiris, VDAB, Trace Brussel, enzovoort. De inrichtende machten, scholengemeenschappen en scholen engageren zich om het onderwijsaanbod dat in het masterplan wordt voorzien, effectief uit te bouwen. De Vlaamse overheid legt een meerjarenbegroting voor met oog op de realisatie, binnen een aanvaardbare korte tijd, van het masterplan.”

Daaruit blijkt dat de VGC hierin een belangrijke voortrekkersrol had moeten spelen. Wat is er fout gelopen? Waarom is dit masterplan er uiteindelijk niet gekomen? Is het niet zinvol om dit initiatief te hernemen om alsnog tot een gecoördineerd plan van aanpak te komen? Welke maatregelen hebt u sindsdien genomen om het aanbod secundair onderwijs beter af te stemmen op de arbeidsmarkt en beter te diversifiëren?

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Een groot deel van de analyse van Paul De Ridder is correct. Het klopt dat te veel jongeren met tegenzin in het ASO hun broek verslijten. Wanneer je met leerkrachten uit het ASO spreekt, dan bevestigen ze dat. Zij hebben ook ervaren dat er te veel leerlingen in het ASO zitten omdat iedereen naar het ASO gaat, omdat al hun vrienden die richting zijn uitgegaan of omdat ze onvoldoende geïnformeerd werden over andere mogelijkheden, maar vooral omdat het aanbod in onze stad van TSO en BSO onvoldoende is. Er zijn uiteraard zeer goede onderwijsinstellingen, maar het aanbod is te beperkt.

De leerplicht tot 18 jaar houdt jongeren die schoolmoe zijn, in de secundaire scholen, ook in het ASO. We moeten nadenken over meer mogelijkheden voor de combinatie deeltijds onderwijs en beroepsstages. Dat zou de jongeren beter voorbereiden op de arbeidsmarkt.

Het zou de kwaliteit van het onderwijs ten goede komen als de jongeren meer gemotiveerd zijn voor de richting waarvoor ze gekozen hebben. De leerlingen in het ASO zijn niet altijd even gemotiveerd en zouden zich misschien beter thuis voelen in andere richtingen waar ze meer met hun handen

Lootens-Stael

kunnen werken, in plaats van op 'saai' schoolbanken te zitten. Als we erin zouden slagen dat scholieren kiezen voor de richtingen waarin ze zich het beste voelen, zetten we een grote stap vooruit voor de kwaliteit van het onderwijs in Brussel. Als we hier debatteren over het uitbreiden van het aanbod van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel ingevolge de bevolkingsgroei, dan moeten we ook daaraan denken.

Mevrouw Bianca Debaets.- De heer Paul De Ridder verwees zopas naar de conclusies van de rondetafelconferentie van 3 jaar geleden. Het is inderdaad belangrijk dat het secundair onderwijs een evenwichtig aanbod uitbouwt van opleidingen binnen het ASO, BSO, TSO en KSO.

Ondertussen heeft de VGC in zijn regeerakkoord de doelstelling bevestigd om het onderwijsaanbod te verbreden en beter af te stemmen op de Brusselse arbeidsmarkt. Vooral het onderwijsaanbod van het TSO en dat van het BSO moeten daarbij bijkomend worden ondersteund. Nu is het zo dat in Brussel het ASO-aandeel in het onderwijsaanbod groter is dan gemiddeld, terwijl het TSO en BSO weinig nijverheidstechnische studierichtingen aanbiedt.

Het zou in deze discussie verkeerd zijn om op korte termijn enkel een verhoging van het aantal TSO- en BSO-scholen na te streven. De realiteit is complexer dan dat en vereist een meer gediversifieerde aanpak. Er zijn inderdaad een aantal TSO- en BSO-richtingen die populair zijn, zoals Handel en Kantoor. Maar andere richtingen hebben dan weer te weinig leerlingen. Om een zwakke instroom te voorkomen, moet men bij het oprichten van nieuwe scholen een evenwichtige geografische spreiding nastreven. De oprichting van een bijhuis van een nijverheidstechnische school zou bijvoorbeeld interessanter zijn in het noordelijk deel van Brussel dan in het zuiden.

Voor de kleinste TSO- en BSO-scholen hebben het in Brussel vaak moeilijk. We merken dat grote promotiecampagnes niet altijd de gewenste effecten opleveren. Daarentegen is de doorstroming van leerlingen van het ASO naar het TSO en BSO wel vrij goed indien deze onderwijstypes zich op

dezelfde campus bevinden. We moeten daarom onderzoeken of de huidige scholen in een meer uitgebreid aanbod kunnen voorzien, zodat deze doorstroming gemakkelijker kan verlopen.

Een adequate instroom wordt wellicht nog het meest belemmerd door het negatieve imago waarmee BSO- en TSO-richtingen te kampen hebben. Het beeld dat ouders over deze onderwijstypes hebben, wordt sterk beïnvloed door het zogenaamde watervalstelsel. Ik pleit er dan ook voor om ouders beter te informeren over de verschillende studierichtingen en de kansen die ze bieden op de arbeidsmarkt. Veel van deze richtingen bieden namelijk tal van kansen op de arbeidsmarkt. Veel knelpuntberoepen, zoals loodgieter, elektricien en slager en beroepen in de zorgsector, vragen bijna exclusief afgestudeerden uit het TSO en BSO.

Indien men die realiteit onder ogen brengt van de jongeren die een studiekeuze moeten maken en van hun ouders, zullen zij wellicht toch een aantal vooroordelen laten varen.

De VGC moet daarom bijkomend investeren in de structurele verankering van projecten waarbij leerlingen op een positieve manier kennismaken met technische richtingen. Zo nodigt Don Bosco jaarlijks leerlingen van het basisonderwijs uit om hen een dag te laten meedraaien in een technische studierichting. Waarom bijvoorbeeld ook geen ervaringsdeskundigen in klasverband over knelpuntberoepen laten spreken? Dat is vroeger nog gebeurd voor zorgopleidingen, dat zou ook perfect kunnen voor elektriciens, mechaniciens enzovoort. Wij staan ook achter het idee van de studiekeuzebeurs, zoals er gisteren een georganiseerd werd in De Markten. Als ik de kranten mag geloven, was dat een succes. Het is belangrijk dat kinderen uit het lager onderwijs daar kunnen ervaren dat kiezen voor het technisch en beroepsonderwijs een positieve keuze kan zijn.

Ook het idee van een Beroepshuis sluit daarbij aan. Ik ben zeer nieuwsgierig naar de manier waarop het collegelid dat wil invullen. Waarschijnlijk zullen we op een later moment wat uitvoeriger van gedachten kunnen wisselen over hoe hij dat precies wil laten evolueren en welke opdrachten hij aan zo'n Beroepshuis wil toekennen.

Debaets

Jongeren warm maken om voor de juiste opleiding te kiezen – niet noodzakelijk diegene die ze zelf oorspronkelijk voor ogen hadden – is een werk van lange adem. Inspanningen zijn noodzakelijk, al was het maar omdat foute studiekeuzes al te vaak aan de basis liggen van slechte schoolresultaten, vroegtijdig schoolverlaten enzovoort. Een gediversifieerd onderwijsaanbod dat op de vaardigheden en talenten van iedereen is afgestemd en ook bij de Brusselse arbeidsmarkt aansluit, is de beste garantie om jongeren op de schoolbanken te houden en hen daarna op de arbeidsmarkt een vlotte start te laten nemen.

Mevrouw Elke Van den Brandt.- Jongeren vertegenwoordigen in het Brussels hoofdstedelijk gewest de grootste bevolkingsgroep. Een derde van de jongeren groeit op in een gezin zonder inkomen uit arbeid. De jongerenwerkloosheid is torenhoog en in bepaalde wijken zelfs dramatisch. Een vijfde van de Brusselse jongeren verlaat de middelbare school zonder diploma. De uitdagingen inzake onderwijs, opleiding en tewerkstelling zijn groter dan ooit. Onderwijs is het middel bij uitstek om armoede en socio-economische uitsluiting te bestrijden. Victor Hugo zei het reeds: “Een school openen is een gevangenis sluiten”. Onderwijs is een belangrijke sleutel om te werken aan criminaliteitspreventie.

Een school is natuurlijk meer dan geweldpreventie, het gaat er ook om meer dan om een diploma alleen: het gaat om de ontplooiing van kinderen. Wegens leer- en gedragsproblemen komt het almaar vaker voor dat jongeren schoolmoe worden en afhaken. Ook een verkeerde studiekeuze is daar een belangrijke oorzaak van. Heel vaak wordt de link gelegd tussen spijbelen en jeugdcriminaliteit. Sociologen hebben reeds aangetoond dat er een duidelijke correlatie bestaat tussen jeugdcriminaliteit en falende schoolcarrières. Minder kansen in het onderwijs, werkloosheid, weinig vrijetijdsaanbod en een slechte behuizing zijn allemaal risicofactoren voor criminaliteit. In de context van dit veiligheidsdebat is dat een belangrijk punt, dat ook al door de heer Paul De Ridder werd aangehaald.

Werken aan het aanbod is slechts één zaak, we moeten ook werken aan de herwaardering van een

aantal studierichtingen en zorgen voor een goede studiekeuzebegeleiding, zoals al meerdere keren werd aangehaald. We willen natuurlijk gemotiveerde kinderen op de schoolbanken krijgen en hen daar ook houden. Momenteel is een studiekeuze vaak een negatieve keuze: “Ik kan geen wiskunde, dus ga ik maar humane wetenschappen volgen” of “Ik kan geen humane wetenschappen, ik ga naar het TSO”. Men zwakt dus telkens af. Men noemt dat alleszins afzwakken, maar ik wil zeker niet de indruk wekken daarmee akkoord te gaan. Er is dus een ‘watervaleffect’, zoals mevrouw Debaets zei. Het hoeft geen betoog dat de keuzes niet gebaseerd zijn op interesses en competenties, en dat dit nefast is voor het zelfbeeld van jongeren.

De keuze voor een bepaalde studierichting is vaak sterk sociaal bepaald. Daardoor blijft de sociale ongelijkheid zo groot. België scoort heel slecht op dat vlak in vergelijking met de buurlanden. We moeten hieraan blijven werken. Het is moeilijk om dat patroon te doorbreken, want er gebeurt al heel veel - en zeker op VGC-niveau - inzake studiekeuzebegeleiding en inzake de promotie van BSO-, TSO- en KSO-opleidingen. Leerlingen van het vijfde en zesde jaar worden samen met hun ouders uitgenodigd op laagdrempelige infoavonden. Daar wordt wel degelijk gewezen op het feit dat de studiekeuze gebaseerd moet zijn op interesses, capaciteiten en motivatie.

Er is een goede begeleiding, er wordt informatie gegeven, ouders worden begeleid, leerlingen gaan naar de studiekeuzebeurs, er is de campagne ‘Word een held’, we zijn bezig met de herwaardering van een aantal infrastructurele aspecten van het technisch en beroepsonderwijs. We doen veel en toch slagen we er niet in om het beeld in het hoofd van de mensen te veranderen. Nog steeds wordt het beroepsonderwijs beschouwd als het laagste niveau. Op dat vlak staan we nog voor een uitdaging. Ik zou graag van de collegevoorzitter vernemen hoe hij denkt dat beeld te doorbreken. Ik zeg niet dat hij hier niets voor doet, maar we blijven moeilijk vat krijgen op dit aspect.

Een optie zou kunnen zijn om in meer scholen zowel ASO, TSO als BSO aan te bieden op eenzelfde campus, zodat de keuze effectief uitgesteld wordt tot in het derde jaar. Theoretisch gezien volgt

Van den Brandt

men nu eerst een algemene basisopleiding en moet men pas in het derde jaar secundair onderwijs een echte keuze maken. In scholen die in de hogere jaren algemeen, technisch en beroepsonderwijs aanbieden, zit een verschil in de manier waarop omgegaan wordt met de doorstroming naar deze 3 richtingen.

Er is ook het soort aanbod: er zijn heel veel scholen die handel, secretariaat, kantoor, etalage, haartooi, en dergelijke aanbieden, maar de hardere sectoren zoals bouw, elektriciteit, loodgieterij, enzovoort komen eigenlijk vrij weinig aan bod. In Brussel bestaat net wel een afzetmarkt voor die laatste richtingen. Ik ga niet akkoord met wat werd gesuggereerd over de geografische spreiding, dat we dergelijke opleidingen vooral in het noorden van Brussel moeten aanbieden, omdat wordt gesuggereerd dat jongeren uit kansarme wijken eigenlijk voorbestemd zijn om die technische opleidingen te volgen. Het moet onze uitdaging zijn om alle kinderen naar een juiste beroepsoriëntering te leiden. De vraag is niet alleen hoe we onze arbeidsmarkt afgestemd krijgen op onze scholen, maar ook hoe we onze jongeren in onze scholen kunnen houden en hoe we ervoor kunnen zorgen dat ze er blijven, dat ze zich positief ontplooiën en dat ze hun schoolloopbaan tot een goed einde brengen en klaar zijn voor de arbeidsmarkt.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Dat dit onderwerp maatschappelijk belangrijk is, werd voldoende benadrukt. De voornaamste focus van mijn voorganger en nu van mezelf is dat de keuze voor het technisch of beroepsonderwijs een positieve keuze moet zijn. Men sprak over het water-valeffect. Er is ook nog een ander effect, het zalmeffect, dat wil zeggen dat men beneden begint en opstijgt tot boven. Als men zich goed voelt in een technische opleiding of een beroepsopleiding, dan moet tevens de kans geboden worden om naar boven te gaan. Dat is de nieuwe visie die men probeert te ontwikkelen in het onderwijs. Men laat eerst de kinderen les volgen waar ze zich goed voelen en als ze voldoende zelfzekerheid hebben, gaan ze wel een stap omhoog zetten. Dat is een positieve benadering van het geheel.

Voorzitter: mevrouw Annemie Maes

Er werd hier reeds gesproken over de studiekeuzebeurs. Ik kan echt iedereen aanraden om daar volgend jaar naartoe te gaan. Dit jaar werd de beurs bezocht door 2500 kinderen van zowel binnen als buiten Brussel, een enorm aantal dus. Het is een interactieve beurs. De kinderen gaan zelf achter de stand staan en kijken wat er nu effectief gebeurt in die opleiding, zodat hun interesse wordt gewekt. Ik vind dat een positieve zaak.

Een andere positieve zaak om de kinderen te begeleiden, is wat hier gebeurt in het parlement: de 'speurneuzen', waarbij aangetoond wordt dat in bepaalde instellingen, zoals een parlement, heel wat technische beroepen noodzakelijk zijn om dat geheel werkende te houden. Op die manier creëert men een zekere fierheid bij jongvolwassenen. Om die reden organiseren we ook rondleidingen door de stad. We vertellen in welke gebouwen er wat gebeurt en welke beroepen er nodig waren of zijn om ze te kunnen creëren. Het gaat over de fierheid op het gedane werk. Als een metsers bijvoorbeeld kan zeggen dat hij heeft meegewerkt aan de bouw van het Berlaymontgebouw, gaat het om de fierheid op het gedane werk. Het is heel belangrijk om dat over te brengen op de kinderen. Ook de ouders moeten er zich van bewust zijn dat ze niet steeds de boodschap moeten geven dat het ASO alles is en de rest niets.

Het zijn natuurlijk wel de scholen zelf die beslissen over de nieuwe opleidingen. Sommige scholen spelen in op de actualiteit. In het Sint-Guido-instituut bijvoorbeeld organiseert men een veiligheidsopleiding, die heel wat succes kent. Jongvolwassenen die zich daarvoor inschrijven, zijn vrij zeker dat ze in de toekomst werk zullen hebben. We moeten echt iedereen, zowel de kinderen als de ouders, ertoe brengen om te zeggen: de keuze voor het technisch en beroepsonderwijs is een positieve keuze.

Voorzitter: mevrouw Carla Dejonghe

Op de adviesraad Onderwijs en Opleiding van 29 januari 2009 werd het masterplan secundair onderwijs besproken. Daar bleek inderdaad dat er te weinig contact was tussen TSO, BSO en de arbeidsmarkt. Naar aanleiding daarvan hebben we een

Vanraes

aantal zaken uitgewerkt. De VGC nam een aantal nieuwe initiatieven voor een betere afstemming van het onderwijs op de arbeidsmarkt en dit in samenwerking met het Brussels Nederlandstalig Comité voor Tewerkstelling en Opleiding. Er wordt gewerkt op drie sporen.

Het eerste spoor is de medewerking van de sectoren aan de studiekeuzebeurs, in functie van een betere zichtbaarheid van de arbeidswereld op de beurs. De samenwerking met de beroepssectoren wordt nu reeds gedeeltelijk gerealiseerd voor de studiekeuzebeurs die momenteel plaatsvindt in De Markten. Dit jaar hebben we ook de mensen van de verschillende beroepssectoren daarbij betrokken, die daar aanwezig waren om contact te maken met de reële werkwereld. Die mensen staan daar zeer positief tegenover.

Daarom zetten we ook een stap verder met het Beroepshuis, waarmee we een permanent centrum creëren voor interacties tussen de werkwereld en de schoolwereld. Er bestaan hier heel wat ideeën over. De verschillende beroepssectoren zijn ook bereid om samen te werken. Ze investeren heel wat in de promotie van hun eigen beroep en vinden het ook een goede zaak om mee te werken aan de werking van dat Beroepshuis. Het voordeel van dit systeem is dat de scholen, als ze merken dat er voldoende interesse is, er belang bij hebben om zelf nieuwe opleidingen te creëren.

Ook de concrete partnerschappen tussen onderwijs, beroepsopleiding en het bedrijfsleven worden verder uitgebouwd. Dit gebeurt door de uitwisseling van expertise, het gebruik van infrastructuur en materiaal, de gezamenlijke vorming van instructeurs en het gebruik van gratis uren VDAB-infrastructuur. Wat materiaal betreft, is het typische voorbeeld de fameuze pralinemachine. Die hebben we aangekocht voor de Elishoutsite waardoor afgestudeerde jongeren echt kunnen instappen in de professionele wereld. Ze beschikken over de kennis van het nieuwste materiaal om echt te kunnen instappen in de werkwereld, wat uiteraard heel belangrijk is.

Ook het Regionaal Technologisch Centrum Vlaams-Brabant, dat vanuit de Vlaamse Gemeenschap een opdracht heeft om het technisch onderwijs, de opleidings- en vormingsverstrekkers en het bedrijfsleven beter op mekaar af te stemmen en meer intensief te laten samenwerken rond concrete projecten, zal meer worden betrokken.

Daarnaast blijft de VGC samen met Actiris investeren in de verdere uitbouw van het programma Jump naar Werk, waarbij laatstejaars van het secundair onderwijs, met prioriteit voor TSO en BSO, een beter zicht krijgen op de arbeidsmarkt en hun eigen positie daarop. Er komt ook een werking die voorziet in stageplaatsen en vakantiejobs voor deze jongeren. Het is mijns inziens heel belangrijk dat jongens en meisjes vanaf 16 jaar die niet veel zin meer hebben om nog op de schoolbanken te zitten, veel meer stagekansen krijgen. Voor de potentiële werkgevers is het van groot belang dat deze mensen al kennis kunnen maken met de arbeidswereld, de machines die ze moeten gebruiken, de werkmethodes enzovoort. Dit is kortom een ideale doorstroming naar het echte arbeidsleven. Ook wordt geëxperimenteerd met pedagogische instrumenten zoals een digitaal portfolio voor jongeren.

Jongeren die ondanks de verschillende leersystemen geen kwalificaties behalen, niet onmiddellijk aan werk geraken, of zich willen bijscholen, moeten de kans krijgen om na 18 jaar nieuwe beroepsgerichte trajecten te kunnen starten, in het volwassenenonderwijs of in een beroepsopleidings- of werkervaringsproject. De VGC engageert zich om tijdens de huidige legislatuur met de betrokken partners – ACTIRIS, de scholen, de lokale actoren, de werkwinkels, het jeugdwerk, enzovoort – een aangepaste methodiek voor schoolverlaters uit te werken – wat ook heel belangrijk is in het kader van de veiligheidsproblematiek –, te beginnen met de schoolverlaters uit het deeltijds onderwijs. Waar mogelijk wordt expertise uitgewisseld met andere steden die met dezelfde uitdagingen te maken hebben, zoals Antwerpen en Gent.

Tot slot mijn antwoord op de vragen om cijfers. Administratief zijn er 34 scholen, verdeeld over 35 campussen. Er zijn 19 scholen die een aanbod ASO hebben, 14 met TSO-aanbod, 14 met een BSO-aanbod en 5 met een KSO. In campussen uitgedrukt: er

Vanraes

zijn 19 campussen met een ASO-aanbod, 16 met een TSO-aanbod, 15 met een BSO-aanbod en 6 met een KSO-aanbod.

Op 1 september 2009 zaten er 4465 leerlingen in het ASO, 1274 in het TSO, 1758 in het BSO en 554 in een KSO-richting. Voor de eerste keer neemt het aantal leerlingen in het TSO en BSO toe. Deze cijfers bevatten niet de leerlingen van de eerste graad omdat de indeling in ASO-TSO-BSO-KSO pas begint in de tweede graad. Gegevens over de geografische spreiding vindt u op de website www.wordeenheld.be waar u ook alle informatie vindt over de promotiecampagne voor het TSO en BSO.

Ik meen hiermee voldoende te hebben geantwoord. Als u nog bijkomende cijfers wenst, zal ik u die met plezier bezorgen.

- *Het incident is gesloten.*

VRAGEN (R.v.O., art. 59)

Bednetproject in het Brussels Nederlandstalig onderwijs

De heer Dominiek Lootens-Stael.- In maart 2007 liep in het Vlaams onderwijs het 'Bednetproject' van stapel. De bedoeling is om zieke kinderen onderwijs aan huis te geven. Elk kind wordt uitgerust met een computer en een webcam, en krijgt een persoonlijke begeleider. In het eerste schooljaar konden 39 kinderen gebruikmaken van dit initiatief, vandaag is de maximum capaciteit van 100 leerlingen overschreden. Daarom plant Vlaams minister Pascal Smet een uitbreiding van systeem tot 500 zieke kinderen.

Bestaat dit systeem eveneens in het Nederlandstalig net in het Brussels hoofdstedelijk gewest? Kent het hier hetzelfde succes als in de rest van Vlaanderen en hebt u desgevallend een uitbreiding van het aanbod op het oog?

Mocht dit systeem niet bestaan in het Brussels hoofdstedelijk gewest, overweegt u dan om het in te

voeren, gelet op de succesvolle ervaringen in Vlaanderen?

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Dit is uiteraard een zeer nuttig initiatief. We hebben het hier vooral over de groep kinderen van 6 tot 18 jaar. Deze leerlingen kunnen via het internet met hun eigen leerkracht in contact blijven om zo van op afstand les te krijgen. Op die manier kunnen ze na hun herstel gemakkelijker de draad weer opnemen en voelen ze zich niet uitgesloten uit hun sociale groep, in het bijzonder hun klasgenoten. De vzw Bednet wil een gestructureerd virtueel onderwijsnetwerk uitbouwen voor zieke kinderen die ingeschreven zijn in een Nederlandstalige school in Vlaanderen of Brussel.

Per provincie is er een voltijdse begeleider aangesteld die een 25-tal kinderen begeleidt. In Vlaanderen schreven momenteel een 120-tal kinderen zich in voor het Bednetproject, waarmee de maximumcapaciteit voor het huidig aantal begeleiders is bereikt.

Sinds 15 augustus 2009 is bij Bednet een regionale begeleider actief voor de provincies Vlaams-Brabant en Brussel. Deze regionale medewerker houdt zich bezig met netwerking, waardoor het aantal aanvragen in Brussel is toegenomen. In november 2009 is Bednet in samenwerking met Voorrangbeleid Brussel en het Onderwijscentrum Brussel voorgesteld aan de directies uit het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Daarnaast is er een samenwerking met drie Brusselse ziekenhuizen van start gegaan.

Momenteel zijn er bij Bednet zes aanvragen uit Brussel ingediend. Het Bednetproject in Brussel focust vooral op de continuïteit in de ondersteuning van de taalontwikkeling door behoud van het contact met de leerkracht en de Nederlandstalige klasomgeving. Brussel is dus geen blinde vlek, een aantal Brusselse kinderen doet een beroep op Bednet en wij participeren in dit Vlaamse project.

Schoolverzuim in Brussel

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Op 2 februari verscheen op de webstek van Brussel Nieuws het bericht dat er dit jaar 617 leerlingen uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest nog geen enkele dag naar

Lootens-Stael

school zijn gegaan en ook nergens zijn ingeschreven.

In de vorige legislatuur heeft uw voorganger een ambitieus actieplan inzake spijbelen en schoolverzuim aangekondigd. Dit plan was het resultaat van een samenwerkingsprotocol tussen onze en de Franse Gemeenschap. Scholen, sociale diensten en zelfs politie en parket zouden worden ingeschakeld om schoolverzuim en spijbelen in Brussel uit de wereld te helpen.

Welke resultaten werden er geboekt? Heeft de overheid nu al enig zicht op welke jongeren spijbelen of schoolverzuim plegen? Lopen er nog steeds 6.000 jongeren, het getal dat vroeger werd genoemd, los rond in de vrije natuur?

Werden de ouders, voogden of wettelijke vertegenwoordigers van de jongeren die nalaten om de school te bezoeken, effectief gecontacteerd? Wat was het resultaat van deze démarches? Zijn de gemeenten uiteindelijk opgetreden, al dan niet in samenwerking met de politie? Hoeveel dossiers werden er uiteindelijk aan het parket bezorgd?

Heeft dit plan een weerslag gehad op het schoolverzuim en het spijbelen? Zijn er meetbare resultaten? Zal dit schooljaar hetzelfde initiatief worden genomen, en zo ja, hoe ver staat het met de uitvoering? Welke resultaten hoopt u te bereiken? Hoeveel bedragen de kosten?

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Wie het nieuws volgt, zal wel hebben gezien dat de Brusselse regering de spijbelproblematiek op de agenda van de veiligheidsconferentie van gisteren heeft gezet. Er werd afgesproken dat er, ook door de federale overheid, een aantal initiatieven zal worden genomen, meer bepaald ten aanzien van het parket. Dat is heel belangrijk.

In 2007 werd een Rondetafelconferentie over het Nederlandstalig onderwijs in Brussel georganiseerd door het bevoegde collegelid en de Vlaamse minister van Onderwijs, destijds Guy Vanhengel en Frank Vandenbroucke. Uit deze rondetafel kwam een aantal beleidsprioriteiten naar voren. Een ervan was

het spijbelactieplan dat werd uitgewerkt door Frank Vandenbroucke.

De gemeenschappelijke leerplichtcontrolecel van de Vlaamse en Franstalige onderwijsministeries rondde een tijdje geleden haar controle van het schooljaar 2008-2009 af. Van de 6.511 leerplichtige leerlingen uit het rijksregister waarvan begin 2008-2009 niet geweten was hoe ze aan de leerplicht voldeden, lagen begin september 815 dossiers klaar om doorgestuurd te worden naar het parket. De overige schoolplichtigen bleken wel in orde te zijn met de leerplicht. Sommigen waren verhuisd, al dan niet naar het buitenland, of verkeerd geregistreerd in de bevolkingsregisters.

Van die 815 resterende dossiers werd meteen vermoed dat een aantal gevallen in de praktijk wel aan de leerplicht voldeed, maar dat bijvoorbeeld de ouders niet thuis waren bij de controlebezoeken. U merkt dat er wel degelijk controlebezoeken plaatsvonden. Uiteindelijk zijn eind september 617 dossiers doorgestuurd naar het parket.

In de controleprocedure speelden de gemeentebesturen een belangrijke rol. Na een bijkomende administratieve controle - waarbij bijvoorbeeld recente adreswijzigingen of schrappingen aan het licht kwamen -, werden systematisch huisbezoeken afgelegd. Elke gemeente bepaalde zelf welke instantie hiervoor instond: de sociale dienst, de toezichtscel, de politie, enzovoort. Tijdens deze controleactie werd de ouders gevraagd om hun kind effectief in te schrijven in een school. Ik beschik niet over cijfers betreffende het gevolg dat zij hieraan gaven.

De gemeenschappelijke leerplichtcontrolecel controleert ook in 2009-2010 de leerplicht. Dit jaar wordt de procedure verfijnd, zodat de resultaten sneller bekend worden en de daaropvolgende actie efficiënter kan verlopen.

Naast het absolute schoolverzuim, waarbij het gaat om leerlingen die niet zijn ingeschreven, zijn er ook de hardnekkige spijbelaars. In het voltijds onderwijs betekent dit meer dan 30 halve dagen ongewettigd afwezig zijn, in het deeltijds onderwijs meer dan 20 halve dagen. Voor het basisonderwijs geeft het rapport van 2005-2006 aan dat er in heel het Vlaamse onderwijs 22 probleemgevallen zijn.

Vanraes

Voor het secundair onderwijs zijn er meer details beschikbaar. Tot en met het schooljaar 2005-2006 bevatten de rapporten gegevens over de problematische afwezigheden op de scholen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De Brusselse Nederlandstalige scholen voor voltijds secundair onderwijs meldden in die periode 227 probleem dossiers aan het ministerie van Onderwijs, het deeltijds onderwijs 70 en het buitengewoon onderwijs 14, op een totaal van 5.341 leerlingen.

Vanaf 2006-2007 worden de gegevens weergegeven per woonplaats van de leerling. Uit de cijfers blijkt dat er in de grootsteden Antwerpen, Gent en het Brussels gewest meer leerlingen wonen die problematisch afwezig blijven dan in de rest van Vlaanderen. Deze vaststelling stemt overeen met de verstedelijkingsgraad: in meer verstedelijkte gebieden wonen er meer leerlingen die een problematische afwezigheid vertonen. Voor de leerlingen die ouder zijn dan 18, wordt er systematisch klacht ingediend bij het parket.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Deze cijfers zijn toch verontrustend. In het secundair onderwijs zijn er een 300-tal dossiers; ik vind dat behoorlijk veel, te meer omdat het Nederlandstalig onderwijs in Brussel nog steeds, en gelukkig maar, de reputatie heeft op een hoger niveau te staan dan het Franstalige. We moeten dan ook dringend nadenken over de manier we dit probleem kunnen indijken. Misschien moet ook op dit niveau de federale overheid bij de zaak worden betrokken. Mijns inziens is het namelijk zeer belangrijk om de ouders van de betrokkenen op hun verantwoordelijkheid te wijzen en desnoods de kinderbijslag in te trekken. Als de ouders er niet in slagen om hun kinderen school te laten lopen, moet daar een sanctie aan vasthangen. Een dergelijke maatregel kan alleen worden ingevoerd middels overleg met de federale overheid.

Ik twijfel er niet aan dat dit onderwerp nog vaker aan bod zal komen.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Zoals u weet, steunen wij het Time-outproject, dat goed werk heeft geleverd. We zullen de komende dagen de evaluatie daarvan krijgen. Het project moet toe-

laten probleemgevallen op te lossen op het moment dat ze de kop opsteken en niet wanneer het al te laat is. Ik vermoed dat we over een week of twee de resultaten van de evaluatie zullen kunnen voorstellen.

ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O., art. 61)

Tekort bij de Nederlandse taallessen

De heer Herman Mennekens.- De media berichtten recent over een tekort aan taallessen voor andersstalige allochtonen in Vlaanderen. Wachtlijsten tot een half jaar om taallessen Nederlands te kunnen volgen, blijken er gebruikelijk.

De bevoegde Vlaamse minister bleek alvast niet verontrust en sprak van een tijdelijk fenomeen. Het lijkt alsof de nieuwe Guy Mathot is opgestaan: de wachtlijsten zijn er vanzelf gekomen en zullen ook vanzelf verdwijnen. Er zouden, luidens de betrokken excellentie, geen extra middelen moeten worden vrijgemaakt. Deze vaststelling zou echter niet worden gedeeld door alle leden van de Vlaamse Regering.

Doen er zich gelijkaardige problemen voor in de hoofdstad? Overstijgt met andere woorden de vraag ook hier momenteel het aanbod? Kunnen we ook in Brussel gewag maken van wachtlijsten? Tijdelijke of structurele?

De heer Jean-Luc Vanraes, collegelid.- U hoeft zich niet aan een 'mathoïstisch' antwoord te verwachten. Voor het antwoord op uw vraag heb ik contact opgenomen met de partners op het veld, met name het Huis van het Nederlands, het Centrum voor Basiseducatie (Brusselleer) en het Brussels Onthaalbureau BON.

De berichten in de media wijzen op een probleem bij de basiseducatie in Vlaanderen, meer specifiek in de regio Antwerpen. Dat heeft vermoedelijk gedeeltelijk te maken met de jongste regularisatie, wat betekent dat heel wat geregulariseerden niet gealfabetiseerd of laaggeschoold zijn.

Ook in de rest van Vlaanderen en Brussel voelt men de druk, maar trekt men nog niet aan de alarm-

Vanraes

bel. Op dit ogenblik brengt het Ondersteuningscentrum Basiseducatie de problematiek voor heel Vlaanderen en Brussel in kaart. Het Huis van het Nederlands Brussel dat optreedt als coördinerende partner voor taallessen Nederlands, volgt zeer zorgvuldig de vraag naar lessen Nederlands. Indien er structureel wachtlijsten zouden ontstaan – wat niet het geval is – wordt onmiddellijk ingegrepen om in een voldoende aanbod te voorzien.

In Brussel bestaan zeker geen wachtlijsten van een jaar zoals in bepaalde artikels wordt gezegd. Wachtlijsten van enkele maanden zijn wel mogelijk, ook al omdat de cursussen per semester worden gegeven. Als mensen zich inschrijven kunnen ze niet onmiddellijk ingeschakeld worden in een lessencyclus die al twee tot drie maanden loopt. We zitten dus nog op schema en volgen de vragen in Brussel.

De heer Herman Mennekens.- Ik dank de collegevoorzitter voor zijn antwoord, dat mij enigszins geruststelt.

Inschrijfbeleid voor het Nederlandstalig onderwijs

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Het inschrijfbeleid voor de Nederlandstalige scholen, zoals het zich momenteel ontpopt, heeft bijna dagelijks verrassingen in petto.

Op 4 januari, van bij de start van de aanmeldprocedure, ging de webstek gewoon plat en kon men zich, zelfs gewapend met de beste computer, voorzien van de snelste provider en gediplomeerd in een bijzondere opleiding in de informatica, gewoonweg niet aanmelden. Ik spreek uit ervaring. Vanaf dat ogenblik dus was de mogelijkheid om als eerste of tenminste in een nuttige volgorde aangemeld te worden voor een inschrijving in het secundair onderwijs, reeds verkeken. Dat is meer dan een klein probleem in een systeem dat de voorrangregel “eerst komt, eerst maalt” hanteert. Ik ken mensen die zich pas om 13.22 uur hebben kunnen aanmelden, maar desondanks bijzonder goed geklasseerd zijn. Ze kregen het tweede volgnummer in het centraal aanmeldregister. Hier schort duidelijk iets. Wat is er gebeurd met al die mensen

die tussen 13 uur en 13u21'59” koortsachtig aan het tokkelen waren? Op welke plaats zijn zij uiteindelijk beland? Als men weet dat er in het eerste uur 2.809 aanmeldingen waren, dan roept dit toch allemaal vragen op.

Vervolgens werd de hele webstek gewoonweg enkele dagen van het net gehaald en werden de ouders gesust met de boodschap dat alles wel in orde zou komen. Al bleek uit de berichtgeving in de media dat men niet goed wist hoe. Ouders dienden zich volgens de collegevoorzitter echter geen zorgen te maken: tussen 1 en 8 februari 2010 zou iedereen een brief ontvangen waarin zou worden aangegeven in welke school zij hun kind uiteindelijk wel mochten inschrijven. En voor problemen, zo gaf hij te kennen in dit halfroend, was hij altijd te bereiken.

Maandag 8 februari 2010, de limietdatum die door het LOP zelf werd vooropgesteld, bleek echter weer mis. Niemand had tot op maandag enig bericht gekregen. De administratie van de collegevoorzitter, de plek waar hij altijd te bereiken is, gaf opnieuw, want dit had zich op 4 januari al voorgedaan, niet thuis en verwees door naar het LOP, waar een automatisch antwoordapparaat te kennen gaf dat het LOP overging tot een grootschalige “controleactie” alvorens de ouders te laten weten waar ze nu eindelijk aan toe waren. Wie een mail stuurde, kreeg een automatisch bericht wegens afwezig. Wie belde, kreeg na lang wachten uiteindelijk een antwoordapparaat aan de lijn met identiek hetzelfde bericht.

Controle waarover, hoe, op basis van welke criteria: we hebben er het raden naar. Het hele aanmeld-epos is gehuld in duisternis. Niemand weet waaraan zich te houden, niets kan op een onafhankelijke wijze geverifieerd worden, we weten niet wat er uiteindelijk met de aanmelding wordt uitgevoerd. De ouders moeten maar slikken wat het LOP hun uiteindelijk voorschotelt.

De ouders die na 8 februari 2010 wel een bericht ontvingen, liet men weten dat ze hun kinderen vóór 19 maart 2010 effectief dienden in te schrijven. De collegevoorzitter van zijn kant, verklaarde in de media dat de oorspronkelijke termijn afloopt op 1 april. Hoe denkt hij de inschrijvingsprocedure, die de toets van de rechtbank zal moeten doorstaan, op die manier tot een goed einde te brengen?

Lootens-Stael

Ik kan maar één vaststelling doen: in heel deze zaak is het willekeur en amateurisme troef. De procedure is volledig doorspekt met ernstige gebreken en is daardoor manifest ongeldig. Men verzint regels, voegt maatregelen toe, verandert de spelregels naarmate men verder aanmoddert en het is uiteindelijk chaos alom. Dit kan niet, dit mag niet in een rechtstaat.

Een mens zou zowaar opnieuw heimwee krijgen naar de lange wachtrijen in de bittere winterkou, want toen wist men tenminste nog op welke plaats in de wachtrij men stond.

Mijn vraag is simpel. Wanneer zullen in deze zaak eindelijk, zoals het in een rechtsstaat betaamt, de rechtsregels en de wet worden nageleefd en wanneer beslist de collegevoorzitter de hele procedure op een correcte manier opnieuw te starten?

De voorzitter.- Mag ik de collega's erop wijzen dat men zich bij een actualiteitsvraag aan de tekst dient te houden?

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- Ik zal eerst enkele recente cijfers geven. Dan bent u meteen op de hoogte van de, volgens u, 'enorme dramatiek' van de gebeurtenissen.

Wat het secundair onderwijs betreft, hebben 1.967 ouders zich rechtstreeks of via een intermediair aangemeld. Uiteraard kan een ouder zich voor meerdere kinderen registreren. Het cijfer van 1.967 meldingen stemt overeen met 2.014 leerlingen. Zij maakten allemaal samen 4.842 schoolkeuzes. Van de 2.014 leerlingen kregen maar liefst 1.781 leerlingen hun eerste schoolkeuze, 94 leerlingen hun tweede schoolkeuze, 19 leerlingen hun derde keuze, 5 leerlingen hun vierde keuze en 5 leerlingen hun vijfde schoolkeuze. Dat betekent dat 1.904 leerlingen een school hebben toegewezen gekregen en dat 110 leerlingen geen school kregen toegewezen.

Wat is de reden hiervoor? Niettegenstaande in de informatiecampagne en op de website *inschrijveninbrussel* werd beklemtoond dat er voldoende schoolkeuzes moesten worden gemaakt, werd voor die 110 leerlingen een te beperkt aantal keuzes

gemaakt, namelijk 1 of 2. Er mag hierover echter geen misverstand ontstaan. Die 110 kinderen zullen natuurlijk ook een school vinden, al zal het niet de school van hun eerste keuze zijn, als ze er maar één hebben gemaakt, of niet die van hun eerste twee keuzes. Zij worden dan ook verwezen naar de vrije inschrijvingsperiode in april.

Ik herhaal dat van de 2.014 ingeschreven leerlingen er 1.781 hun eerste schoolkeuze krijgen en dat er al 1.904 een school krijgen toegewezen volgens hun prioriteiten.

De aanmeldprocedure, die voor het eerst van toepassing is, valt volledig onder de regeling van het GOK-decreet. Dat decreet, dat tegelijk uitsluiting, sociale scheiding en discriminatie wil tegengaan, biedt de beste waarborgen voor de realisatie van een van de belangrijkste maatschappelijke doelstellingen, namelijk het creëren van gelijke kansen op kwaliteitsvol onderwijs voor alle kinderen. Het recht op inschrijving in een school naar keuze vormt daarvan een belangrijke pijler en wordt via deze elektronische procedure maximaal verzekerd.

Conform de bepalingen van het Vlaamse decreet van 28 juni 2002 vormen de Lokale Overlegplatforms hierin een belangrijke schakel. Het LOP basisonderwijs en het LOP secundair onderwijs Brussel, beiden decretaal verankerde fora waarin alle scholen, inrichtende machten en onderwijspartners vertegenwoordigd zijn, beslisten in het voorjaar van 2009 gebruik te maken van de experimentele aanmeldprocedure en vroegen daarvoor financiële en logistieke ondersteuning aan de VGC op 7 juli 2009. De VGC is daarop ingegaan, omdat zij ervan overtuigd was en is dat zo'n procedure de meest democratische is en leidt tot een optimale mix en maximale gelijke kansen in het Brussels Nederlandstalig onderwijs. Ikzelf heb ter zake dus geen enkele beslissingsbevoegdheid, noch om de procedure stop te zetten, noch om de procedure over te doen.

De stuurgroepen van de LOP's voor het Brussels basis- en secundair onderwijs kwamen samen op donderdag 4 februari en de algemene vergadering op maandag 8 februari. Ze bespraken de stand van zaken met betrekking tot het softwareprogramma dat de toewijzing verzorgt, alsook de timing van

Vanraes

de toewijzingen, met het oog op de inschrijvingen van de leerlingen voor het schooljaar 2010-2011 in Brussel.

Aangezien men problemen ondervond bij de aanvang van de aanmeldprocedure en men daardoor vertraging opliep, werd de controle op de definitieve toewijzing van leerlingen aan scholen verscherpt. De controles dienen zeer nauwgezet te worden uitgevoerd opdat elke aangemelde leerling correct kan worden toegewezen.

Dan kom ik tot een stand van zaken. Op de algemene vergadering van het LOP van 8 februari 2010 werd beslist dat de controles van het secundair onderwijs voldeden aan de strenge eisen, waarna het fiat werd gegeven om de rangordemotor te doen draaien voor het secundair onderwijs. Ik heb u die cijfers gegeven. Voor het basisonderwijs worden momenteel nog extra scenario's op hun juistheid onderzocht. Op het moment dat de nethoofden hun fiat geven voor de scenario's, zal ook hier de rangordemotor draaien.

Op dezelfde algemene vergadering van beide LOP's werd beslist om de inschrijfperiode te verlengen tot 19 maart 2010 zodat men voldoende tijd heeft om zich effectief in te schrijven in de school en dit zowel voor het basisonderwijs als voor het secundair onderwijs. Zoals reeds eerder uitdrukkelijk is verklaard, zal de procedure het voorwerp uitmaken van een grondige evaluatie, zowel van de gehanteerde criteria, als van het verloop van de procedure en de opbouw van de applicatie.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- U spreekt over 19 maart, maar in de kranten zegt u dat het 1 april is. Dat is toch de verwarring ten top.

Er blijven voor mij nog heel wat raadsels. De algemene vergadering mag wel beweren dat alles in orde is, maar voor mij zijn heel wat zaken manifest niet in orde. Dat zal nog wel blijken, wat ik ben niet de enige die dat vaststelt. Er zijn ook gedupeerden die met problemen zitten. Dat zal later, op een ander forum, wellicht worden uitgevochten.

Er zijn 110 leerlingen die op dit ogenblik blijkbaar nog helemaal niet weten op welke school ze zullen terechtkomen. Dat kan niet. U kunt beweren dat het allemaal wel meevalt, omdat het er slechts 110 zijn, maar ik vind het een schande, te meer omdat het wellicht ook Nederlandstalige kinderen zijn. Waarmee zijn we in 's hemelsnaam bezig? Wij geven als Vlaamse gemeenschap terecht veel geld uit aan ons onderwijs in de hoofdstad, maar we slagen er niet in om de Vlamingen die het betalen, in de school van hun keuze te laten schoollopen. Die scholen zitten blijkbaar vol met anderstaligen, die ook voorrangregels genieten. Dat kan absoluut niet.

We zijn niet alleen. Ook CD&V pleit al lang voor absolute voorrang voor Nederlandstaligen, maar ze voegt de daad niet bij het woord.

(Opmerking van mevrouw Bianca Debaets).

De voorzitter.- Mevrouw Debaets, u hebt het woord niet.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Ik heb de tribunes van uw collega Delva gelezen. Dat hij achteraf wordt teruggefloten in zijn eigen partij, is een andere zaak, maar de heer Delva pleit voor een absolute voorrang.

De voorzitter.- Mijnheer Lootens, uw spreektijd is bijna om.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Ik word onderbroken.

Mag ik in deze belangrijke zaak nog twee kleine scenario's geven? Iemand verhuist over drie maanden van Gent naar Brussel en zou zijn kinderen graag in een Nederlandstalige school inschrijven. Dat is in veel gevallen een probleem.

De voorzitter.- Uw tijd is om.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Ik zal u nog een voorbeeld geven. Het is toch belangrijk, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter.- Het reglement geldt voor iedereen, ook voor u.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Ik weet dat mensen in de rand rond Brussel, bijvoorbeeld in Overijse, ook moeten kamperen om hun Nederlandstalige kinderen ingeschreven te krijgen, omdat Franstaligen daar voorrang hebben. Mensen die vanuit Waterloo via Overijse naar Brussel gaan werken, zetten hun kinderen in een school in Overijse af ....

(De microfoons worden uitgeschakeld)

De heer Dominiek Lootens-Stael.- (...)

De voorzitter.- De collegevoorzitter heeft het woord.

De heer Jean-Luc Vanraes, collegevoorzitter.- De normale inschrijfprocedure loopt vanaf 1 april. Er was in een aanmeldprocedure voorzien, waarbij 110 kinderen niet van de mogelijkheid gebruik hebben gemaakt om meerdere keuzes op te geven.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- (...)

De voorzitter.- Ik stel voor dat u straks verder discussieert.

Daarmee zijn we aan het einde van onze werkzaamheden gekomen. Ik stel voor dat het Uitgebreid Bureau dag, uur en agenda van de volgende vergadering bepaalt. *(Instemming)*

- *De vergadering wordt gesloten om 12.34u*
- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen*

Bijlagen

---

1. Ingekomen stukken

Voorstel tot wijziging van artikel 56 van het Reglement van Orde (R.v.O., art. 73) – Indiening en wijziging

Voorstel tot wijziging van artikel 56 van het Reglement van orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, van de heer Fouad Ahidar – Stuk 3 (2009-2010) – Nr. 1

Doorverwezen naar de Commissie voor het Reglement.

Schriftelijke vragen – Indiening

Schriftelijke vragen werden ingediend door mevrouw Elke Van den Brandt.

2. Mededelingen van het secretariaat – Commissievergaderingen

Commissie voor het Reglement van maandag 8 februari 2010

Voorstel tot wijziging van artikel 56 van het Reglement van orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, van de heer Fouad Ahidar – Stuk 3 (2009-2010) – Nr.1

De geplande commissie heeft niet plaatsgevonden.

Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin van maandag 8 februari 2010

Discussienota : ‘De meerwaarde van snoezelruimtes in Brussel’, ingediend door mevrouw Carla Dejonghe – Stuk 413 (2009-2010) – Nr.1

Verslaggever: Mevrouw Brigitte De Pauw

Aanwezig:

Vaste leden: mevrouw Elke Roex, voorzitter, mevrouwen Brigitte De Pauw, Greet Van Linter

Plaatsvervanger: mevrouw Carla Dejonghe

Trefwoordenregister

Actualiteitsvraag

Zie Het preventieve en repressieve luik bij de aanpak van jeugdcriminaliteit
Inschrijfbeleid voor het Nederlandstalige onderwijs
Tekort Nederlandse taallessen

Bednetproject in het Brussels Nederlandstalig onderwijs, blz. 264

Evaluatie lokaal sociaal beleid, blz. 249

Inschrijfbeleid voor het Nederlandstalige onderwijs, blz. 266

Interpellatie

Zie Masterplan secundair onderwijs in Brussel

Jeugdcriminaliteit

Preventieve en repressieve aanpak, blz. 255

Masterplan secundair onderwijs in Brussel, blz. 258

Nederlandstalig Brussels medialandschap, blz. 253

Samengevoegde interpellaties

Zie Evaluatie lokaal sociaal beleid

Schoolverzuim in Brussel, blz. 264

Tekort Nederlandse taallessen, blz. 266

Vragen

Zie Bednetproject in het Brussels Nederlandstalig onderwijs
Schoolverzuim in Brussel

Vraag om uitleg

Zie Nederlandstalig Brussels medialandschap
